

Josip Levičnik in pesmi Frančiškove devetdnevnic

France Čufar

Ana Prevc - Megušar

Josip Levičnik v devetdesetih letih 19. stoletja.
Vir: www.dlib.si

Med osebnosti, ki so pomembno zaznamovale svoj domači kraj in tudi širši nacionalni prostor, prav gotovo lahko uvrstimo tudi Josipa Levičnika (1826–1909). S svojim za današnji čas neverjetnim vsestransko razvejanim delovanjem je močno zaznamoval kulturno življenje Železnikov v drugi polovici 19. stoletja. Poleg tega, da je bil glasbenik, kot glasbenika ga bova v prispevku predstavila nekoliko bolj natančno, je bil pisatelj, zgodovinar, šolnik, potopisec ... Njegova prizadevanja niso ostala le v mejah Selške doline, ampak je presegal njihov okvir in se uveljavil tudi v širšem slovenskem prostoru. V prispevku bova Levičnikovo življenje in delo osvetlila zelo na kratko, le kot uvod k partituram njegovih pesmi Frančiškove devetdnevnic, v prihodnosti pa bi bila vsekakor zanimiva poglobljena obravnava njegovega dela tako z zgodovinskega, muzikološkega kot literarnega in pedagoškega vidika.

Izhajal je iz stare rodbine Levičnik iz Železnikov, ki jo lahko zasledujemo le do Janeza, ki je umrl okoli leta 1766, kajti župnijske matične knjige so bile uničene v velikem požaru leta 1822. Janez je imel sinova, Jurija in Blaža, Blažu pa sta se rodila sinova Gregor in Luka, ki sta se "s pridnostjo in poštenostjo povzpela od žebjarjev do večjih trgovcev z železnino, zlasti z žebli, in postala fužinarja. Trgovala sta, posebno Luka, večidel peš v Trst, na Reko. V letih 1816 in 1817 sta bila velika dobrotnika Železnikov in okolice, ker sta skrbela ljudem za delo in zamenjevala železninske izdelke za žito. Luka je zaposloval 16–40 oseb." (Koblar & Premrl 1925–1932, str. 647). Luka je imel z ženo Nežo Koblar sedem otrok – pet sinov in dve hčeri. Vse sinove je oče dal študirat. Najstarejši Jernej je bil duhovnik in je deloval v različnih župnijah na Koroškem. Bil je sošolec Prešernovega brata Jurija in velik občudovalec pesnika. Dve leti po njegovi smrti (1951) je napisal njegov prvi življenjepis. Tudi brat Franc Ksaver je bil duhovnik, medtem ko sta bila brata Peter in Jurij pravnik.

Josip se je učil najprej v domači šoli, leta 1835 v Ljubljani, v letih 1836–38 v Celovcu, gimnazijske razrede je obiskoval v Ljubljani v letih 1839–41. Ker ga je oče določil za gospodarja na domu, je hodil v Mahrovo šolo, nato se je pol leta učil orgljanja pri Gregorju Riharju in leta 1843 je postal domači organist. Na prigovarjanje župnika Blaža Kersnika se je po smrti prvega železnikarskega učitelja Jakoba Demšarja začel pripravljati na učiteljski izpit in ga opravil leta 1857. V Železnikih je poučeval do leta 1903. Na njegovo pobudo je bilo že leta 1854 v Železnikih ustanovljeno bralno društvo, ustanovil je tudi farno knjižnico. Bil je poverjenik Mohorjeve družbe, občinski odbornik, v letih 1866 in 1885 celo župan. Kot novičar, kronist, zgodovinar – zase je pisal podrobno kroniko in zgodovino Železnikov, pesnik in pisatelj je sodeloval pri Slovenskem narodu, Domu in svetu, Zgodnji danici, Šolskem prijatelju, Drobtnicah, Vodnikovem albumu, Učiteljskem tovarišu, Koledarju Mohorjeve družbe in drugih takratnih slovenskih publikacijah. Pod članke se je podpisoval z zani-

mivimi psevdonimi: Joža Orglovski, Rodoljub Podratitovski, Jože Žlindrovič, Jože L. Železodolski, Neduhoven, Laicus.

Kot zgodovinar je opisal narodne običaje v Železnikih (Šolski prijatelj, 1854). Za zgodovino družine in kraja pa je zanimiv življenjepis njegovega očeta (Drobtnice, 1869).

Pisal je tudi potopise in še pred Levstikom uporabil zanimiv tip potopisa, ki vključuje opis kraja, zgodovinsko legendo in arheološke dokumente.

V poučevanju je bil izrazit Slomškov učenec. Nardarjene učence je spodbujal k nadaljevanju študija. Svoje članke z vzgojno-izobraževalno tematiko je objavljajal najprej v Šolskem prijatelju, potem pa v Učiteljskem tovarišu, ki je na njegovo zahtevo vseboval tudi občasne glasbene priloge.

Kot pesnik je pisal vzgojne in nabožne pesmi, največ evharistične in Marijine pesmi ter pesmi v čast sv. Frančišku.

V široki paleti področij delovanja pa je glasbeni pečat, ki ga je vtisnil domačemu kraju in širšemu slovenskemu prostoru, najpomembnejši. Več kot šestdeset let je opravljal službo organista v Železnikih, vodil pevski zbor in tako skrbel za lepoto bogoslužja v cerkvi sv. Antona Puščavnika. Ker je bilo notnega gradiva v tistem času zelo malo in je bilo tudi težje dostopno, se je Josip Levičnik tako kot številni drugi organisti tega obdobja lotil tudi skladateljskega dela. Tako je večina njegovih skladb nastala za potrebe petja v domači cerkvi. Pomembnejše cerkvene slovesnosti je krstil z novimi skladbami: npr. skladba Vzvišeni praznik sv. cerkvenega žeganja je nastala ob posvetitvi nove cerkve leta 1874 (dejstvo, da je prav on izdelal tudi prvo skico načrta nove cerkve, kaže na to, kako vsestranska je bila njegova dejavnost), s krstno skladbo je pozdravil tudi nove Rojčeve orgle, ob pogrebu Josipine Globočnik je napisal skladbo v njeno slovo in jo kasneje predelal v pesem, ki so jo peli na dan vernih duš.

Njegov opus šteje več kot dvesto napevov, med njimi je največ cerkvenih. Večina teh skladb je ostala v njegovi rokopisni zbirki, ki jo je zapustil svoji

učenki ge. Tereziji Demšar, roj. Rant, učiteljci na Malenskem Vrhu. Nekaj teh skladb je danes ohranjenih v prepisih Franca Kramarja, organista v Poljanah. V pripisu, ki ga je Kramar dodal prepisom leta 1958, ko jih je zapustil Glasbeni zbirki v NUK-u, navaja, da se je originalna rokopisna zbirka Levičnikovih skladb žal izgubila (Glasbena zbirka NUK, Glasbena mapa Josipa Levičnika). Slovenski biografski leksikon (str. 651) našteva skladbe, ki se nahajajo v tej zbirki: 7 latinskih maš, med njimi 10 *Tantum ergo*, 4 latinski moteti, 1 adventna pesem, 16 božičnih, 2 na čast sv. družine, 3 velikonočne, 1 za križev teden, 2 za vnebohod, 3 za binško, 3 za telovo, 10 obhajilnih, 6 v čast Srcu Jezusovemu, 27 Marijinih, 44 svetniških in druge.

Nekaj svojih skladb je Levičnik objavil v takratnih časnikih, ki so prinašali tudi glasbene priloge, največ v *Zgodnji danici*. Kot samostojni tiski so izšle naslednje njegove skladbe:

Glasi radosti – slovenska polka s petjem (ob prihodu cesarja in cesarice leta 1857), Slava Bogu na višavah – dva božična napeva (leta 1864) in Mali slovenski pevec – 17 dvoglasnih šolskih napevov (leta 1869). Že po njegovi smrti so leta 1929 v Čadeževi zbirki izšli trije božični napevi: Bodi pozdravljeno dete ce sveto, Pokonci narodi in Prišla je noč. Te pesmi so našle svoje mesto tudi v kasnejših zbirkah božičnih pesmi in danes predstavljajo "železni" božični repertoar slovenskih cerkva. Slovenska zbor Consortium musicum in Slovenski komorni zbor sta te pesmi posnela tudi na svojih zgoščenkah. V seznam božičnih pesmi pa se je Levičnik zapisal tudi kot avtor besedila znane Štolcerjeve pesmi Rajske strune. Še bolj kot božične pesmi pa je cerkvenim pevcem poznana Levičnikova pesem Večerja zadnja v harmonizaciji Franca Kimovca, ki zazveni v večini slovenskih cerkvah na veliki četrtek.

Kot je bilo v sestavku že večkrat omenjeno, je Levičnikova dejavnost odmevala v širšem nacionalnem okviru. Tako ga Fran Rakuša v svojem delu *Slovensko petje v preteklih dobah* (1890) uvršča med pomembnejše še živeče glasbene ustvarjalce

tistega časa. Ko je bila v Ljubljani leta 1872 ustanovljena Glasbena matica, je Levičnik postal njen član in pomagal širiti njen vpliv kot "poverjenik" za Železnike. V povezavi s to njegovo dejavnostjo je nastal Levičnikov portret, ki ga je poleg upodobitev še drugih zaslužnih in pomembnih članov ustanove izdelal znani slovenski slikar in skladatelj Saša Šantel.

Levičnikovo skladateljsko delo je zaznamovalo polletno šolanje pri skladatelju Gregorju Riharju, ki je bil je regens chori ljubljanske stolnice in vodilni skladatelj slovenske cerkvene glasbe v prvi polovici 19. stoletja. V cerkvene pesmi je vnašal ljudski, posvetno zvonec duh. Začel je pisati napeve, ki naj bi jih verniki zaradi prijetne melodike radi peli. Njegov glasbeni prispevek je bil bogat in pomemben in se je hitro širil po slovenskih cerkvah.

Levičnik je globoko spoštoval svojega učitelja in posnemal njegov stil ustvarjanja. Proti koncu 19. stoletja je ceciljanska cerkvena reforma in njeni predstavniki, ki so povzdigovali Palestrinov stil latinskega cerkvenega petja, do Riharjeve "ljudske" glasbe imela zelo odklonilen odnos. Levičnik je kljub temu ostal njegov velik občudovalec. "Po smrti Riharjevi podal je Slovencem v Mohorjevem koledarju životopis tega mojstra ter mu pel v istem spisu pa tudi drugje slavo. Zaradi tega jeli so ga tisti, katerim Rihar s svojimi skladbami ni bil po godu, črtiti, kar ga je tako užalilo, da ne pošlje več svojih skladb v svet, četudi je še na polju glasbe vrlo delaven." (Rakuša 1890, str. 161)

Levičnikove skladbe so večinoma tehnično manj zahtevne. Ritmično so preproste, formalno oblikovane kot enodelne, dvodelne pesemske oblike. Stilno zvenijo klasicistično, mestoma v harmoniji prinašajo slutnjo romantizma. Melodika je lahkotna, emotivna, blizu ljudskemu duhu in vabljiva za preprostega človeka.

V Levičnikovem skladateljskem repertoarju je največ (44) svetniških pesmi. Med svetniki sta bila najbolj opevana sv. Anton Puščavnik, zavetnik glavne cerkve v Železnikih, in sv. Frančišek Ksaverij, zavetnik baročne cerkve na pokopališču. V ta sklop

spadajo tudi pesmi t. i. Frančiškove devetdnevnic. Devet dni pred praznikom sv. Frančiška (3. decembra) so se ljudje zbirali v cerkvi pri devetdnevnici. Za vsak dan je Josip Levičnik napisal svojo "Frančiškovo" pesem in jo tudi uglasbil. Slovenski muzikolog Aleš Nagode njihovo glasbeno podobo označu-

je: "ciklus obsega devet kratkih skladb, ki nas tudi danes osvojijo s svojo preprostostjo in iskrenostjo. Poudarjena spevnost Levičnikovih melodij jasno kaže izjemen vpliv, ki ga je na skladatelja imel Gregor Rihar" (Nagode 2001). Napevi pesmi so bili zapisani (dve pesmi sta namreč ohranjeni v Kramarje-

Levičnik

I.

Va, čer dan zadržajem in me la od misle sve le ista ne - je ka hval na
 pesem omolkni la vse ti ho je in za - bod - no Na nebu luna mila vi je, na
 Oj, te ga - so zaitlo li je. Na Oj, te ga - so zaitlo li je.

II.

Omolčki Rari na ves svet lajste, Kradomu paitlo je Raito se vi, Serec rae -
 Zalastec si bre prav mi to rae paito, Doga na Rari, sopri ti le drea ti.
 li to nam o sera fi - mi, zempja za buj in ilo - veski, ves rod, N mirra na Rari N - veliki bole -
 bole - či mi je - zus nastp ti in sve ti, Gospodi.

M. B. BARRON
 Litho
 1898

Levičnikov rokopis: Večerja zadnja. Vir: Glasbena zbirka NUK

vih prepisih, ki jih hrani NUK), notni zapisi pa se v Železnikih niso ohranili. Pesmi Frančiškove devetdnevnic, ki so se potem verjetno pele vsako leto, so se prenašale po ustnem izročilu in se tako ohranile do danes. Glede na svojo glasbeno in etnološko vrednost predstavljajo pomembno kulturno dediš-

čino Železnikov. Glasbenik in zborovodja France Čufar je ohranjene "ponarodele" napeve zapisal in jih harmoniziral. Mešani pevski zbor župnije Železnike jih je v letu 2001 posnel in izdal na zgoščenki z naslovom Vsi časi zapojte.

Svet Frančišek Koroški   *Josip Levičnik*

Treble

X. *lakke pu-ra-ti-ča i-me-ti du-sa mo-ja si-ča-li, Gor-ve-be-se*

se po-spi-te ne-ic-ek-ga-oo-hu-ra-ni. Du-bi-se-te-ga Frančiška

no-ča-sti-la ga-za du-so in-te lo-pa-mi-jo-si-la.

XI. *Svet Frančišek daj skloni-ma k-je do-vo-dna-ni-vo, v-po-slo-vi-le-ti-je*

da-mo svo-je zadnje pesmice-je-pod-vi-le-ti-je da-mo svo-je zadnje pe-smi-ce

M. X 62.8/38

Josip Levičnik: Frančiškova devetdnevnic (prepis). Vir: Glasbena zbirka NUK

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

1. Pristopimo, počastimo

Spesnil: Josip Levičnik

Priredil: France Čufar

Copyright © -26518 by F. Čufar

1. Pri - sto - pi - mo, po - ča - sti - mo   dons Fran - či - ška sve - te -
 2. Ro - jen v sla - vi in bli - šča - vi   grad Ksa - ver - ski dom mu
 3. Zgo - daj že - ne hre - pe - ne - nje   tja v Pa - riz mla - de - ni -

1. ga. Pe - smi sve - te, naj mu pe - te bo - do
 2. bil. Le - pih če - dnost i - no ve - dnost se od
 3. ča. Se u - či - ti um bi - stri - ti ve - se -

1. s sr - ca vne - te - ga, bo - do s sr - ca vne - te - ga.
 2. star - šev je u - čil, se od star - šev je u - čil.
 3. li Ksa - ve - ri - ja, ve - se - li Ksa - ve - ri - ja.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

2. V cerkev smo tvojo se danes mi zbrali

Spesnil: Josip Levičnik

Priredil: France Čufar

Copyright © -26518 by F. Čufar

1. V cer - kev smo tvo - jo se da - nes mi zbra - li,
da - bi ti sr - čno hva - le - žnost ska - za - li,
2. Zdav - naj že pre - dni - ki na - ši ča - sti - li
v_mno - gih te - ža - vah to - la - žbo do - bi - li,
3. In po njih zgle - du tud mi se zbe - re - mo
Sprej - mi če - šče - nje, ki ti ga da - je - mo,

1.

1. sve - ti Fran - či - šek, oj slav - ni sve - tnik,
2. Te - be v_tej cer - kvi so vne - to zve - sto,
3. več - krat v le - tu pred tvoj svet ol - tar.

2.

1. ker si v_ne - be - sih naš zvest po - mo - čnik.
2. mar - si - kak ču - dež po - tr - di nam to.
3. pro - šenj tud na - ših ne zvr - zi ni - kdar.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

3. Svetla zvezda zasijala

Spesnil: Josip Levičnik

Pruredil: France Čufar

Copyright © -26518 by F. Čufar

1. Sve - tla zve - zda za - si - ja - la je v Ksa - ve - rij na zem - ljo. In - di -
 2. Svet Fran - či - šek že v mla - do - sti le - pi zgled je dru - gim bil, ve - re
 3. Kaj člo - ve - ku to po - ma - ga, a - ko cel svet pri - do - bi, če e -

1. ja - nom pot ka - za - la bo za Je - zu - som v ne - bo. Zve - zda
 2. luč in u - če - no - sti med u - čen - ci je go - jil. Vse la -
 3. di - no du - ša dra - ga se na ve - čno po - gu - bi? Svet I -

1. je Fran - či - šek svet, ves za bo - žjo sla - vo vnet, zve - zda
 2. hko bi znal i - met, kar po - nu - ja svo - jim svet, vse la -
 3. gna - cij kli - če ga v no - vo dru - žbo Je - zu - sa, svet I -

1. je Fran - či - šek svet, ves za bo - žjo sla - vo vnet.
 2. hko bi znal i - met, kar po - nu - ja svo - jim svet.
 3. gna - cij kli - če ga v no - vo dru - žbo Je - zu - sa.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

4. Lahke perutnice imeti

Spesnil: Josip Levičnik

Copyright © -26518 by F. Čufar

1. La - hke pe - ru - tni - ce i - me - ti du - ša mo - ja si že - li, gor v ne -
 2. Ne za - vr - zi pe - smi mo - je, slav - ni raj - ski po - mo čnik, ki jo
 3. Usli - ši tu - di pro - šnje mi - le, ki se k, te - bi dvi - ga - jo in o -

1. be - sa se po - spe - ti ne - izre - klji - vo hre - pe - ni. Da bi sve - te - ga Fran -
 2. v po - če - šče - nje tvo - je ti da - ru - jem, o sve - tnik. Naj po vseh po - kraj - nah
 3. tmi vse hu - de si - le te, ki k, teb vzdihu - je - jo. Svet Fran - či - šek, ču - do -

1. či - ška po - ča - sti - la, ga za du - šo in te - lo po - moč pro - si - la.
 2. zem - lje se gla - si - la in na ve - ko - maj te, svet Frančišk, sla - vi - la.
 3. del - nik se jim ska - ži, v vseh te - ža - vah in na - dlo - gah jih to - la - ži.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

5. Kristjani vzdignimo svoj glas

Spesnil: Josip Levičnik

Copyright © -26518 by F. Čufar

1.-3. Kri-stja-ni vzdi - gni-mo svoj glas, svet-ga Fran - či - ška po - ča -

1. sti - mo, lju - be - čo pe - sem mu za - poj - mo.
 2. sti - mo, pro - sil - no pe - sem mu za - poj - mo.
 3. sti - mo, za - hval - no pe - sem mu za - poj - mo.

1. Med vse - mi sve -
 in žar - ke na
 2. So pre - dni - ki
 lju - be - zen mu
 3. Šte - vil - ne do -
 po vi - dnih nam

1. tni - ki kot zve - zda on si - je,
 cer - kev ka - to - li - ško li - je.
 2. na - ši to cer - kev zi - da - li,
 sr - čno so s tem iz - ka - za - li.
 3. bro - te nam on je že spro - sil,
 ču - de - žih iz ne - ba no - sil.

1. Fran - či - šek, in - di -
 2. Fran - či - šek kot
 3. Fran - či - šek, do -

1. jan - ski a - po - stol, sla - vi, lju - bi - mo ga to - rej tud mi.
 2. do - bri pa - tron naš sla - vi, lju - bi - mo ga to - rej tud mi.
 3. bro - tnik naš ve - lik, sla - vi, hva - le - žni bo di - mo mu vsi.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

6. Verni vsi se pridružite

Spesnil: Josip Levičnik

Copyright © -26518 by F. Čufar

1. Ver - ni vsi se pri - du - ži - te in gla - so - ve po - vzdí -
 2. Ro - mar - ji le sem hi - ti - te, vne - to z_na - mi vsi ča -
 3. Pred ol - tar zdaj po - kle - kni - mo, vro - če sr - čno vsi vzdí -

1. gni - te v_čast Fran - či - ška sve - te - ga. Pe - sem na - ša
 2. sti - te sve - tlo zve - zdo, kra - sni blišč. O - na k_zo - ram
 3. hni - mo. Pro - si, svet' Fran - čišk, za nas! Da bi tu le -

1. naj o - pe - va in v_ne - be - sa naj od - me - va čast pa -
 2. bo bu - di - la, le - po sjaj - no nam sve - ti - la, vsem na
 3. po ži - ve - li, en - krat v_ra - ju pa ve - se - li bli pri

1. tro - na na - še - ga, čast pa - tro - na na - še - ga.
 2. po - ti v_pa - ra - diž, vsem na po - ti v_pa - ra - diž.
 3. te - bi ve - čni čas, bli pri te - bi ve - čni čas.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

7. Rajska zvezda ti

Spesnil: Josip Levičnik
Copyright © -26518 by F. Čufar

1. Raj-ska zve-zda ti, Fran-či-šek sve - ti, mi - lo da-nes se o-zri na
zbra-ne tu ti hva-lo pe - ti, na-ših
2. Slav-na Špa-ni-ja ti dom je bi - la, si v_Ksa-verskem gradu se ro -
ver-nost bla ti zve-zda mi - la, da le
3. Te v_Pa ri - zu šo - la je spre-je - la, ko-maj star si o-sem-najst bil
bolj-še te u-čen-ce šte - la, že pre-

1. mi - lo da-nes se o - zri na
2. si v_Ksaverskem gradu se ro -
3. ko-maj star si osemnajst bil

1. nas, glej nas ti po-slu-šaj pro-šenj glas! Svet Fran-či-šek, slav-ni ti sve-
2. dil, star-šev do-bre-ga si se u - čil. Ka-zal - zgo - daj že Fran-či-šek
3. let, med naj - ti na-puh te-be pre - vzet. Svet I - gna - cij pa te pod-u -

1. tnik, bod pri Bo - gu naš pri-po-ro-čnik. Svet Fran-čnik.
2. si, da tvoj duh za na-uk ves go - ri. Ka - zal ri.
3. či: „Vse zgu bi, kdor du-šo po-gu - bi.” Svet I - bi.”

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

8. Cvetja venec

Spesnil: Josip Levičnik

Copyright © -26518 by F. Čufar

1. Cve - tja ve - nec ra - di sple - tli, svet Fran - či - šek, bi ti v dar, za ve -
 2. Ker za - mr - le so cve tli - ce, ker za - sta - la jim je rast, na - še
 3. Me - sto ro - žic, pe - smi gla - sne sprej - mi, lju - bi naš pa - tron, ti že -

1. zi - lo ga pri - ne - sli, te - bi tu pred tvoj ol - tar. A - li
 2. ti že - le ro - či - ce zvit du - hov - ni ve - nec v čast. Svet Fran -
 3. li - mo ve - čne ča - se, s pe - smi - jo sla - vit tvoj tron. Svet Fran -

1. zi ma že ne - mi - la cvet - kam rast je za - mo - ri - la, a - li
 2. či - šek, sprej - mi mi - lo le te že - lje za da - ri - lo, svet Fran -
 3. či - šek, sprej - mi mi - lo pe - smi na - še za ve - zi - lo, svet Fran -

1. zi - ma že ne - mi - la cvet - kam rast je za - mo - ri - la.
 2. či - šek, sprej - mi mi - lo le te že - lje za da - ri - lo.
 3. či - šek, sprej - mi mi - lo pe - smi na - še za ve - zi - lo.

FRANČIŠKOVA DEVETDNEVNICA

9. Svet Frančišek zdaj končamo

Spesnil: Josip Levičnik
Copyright © -26518 by F. Čufar

1. Svet Frančišek, zdaj končamo tvojo devetdnevni-
2. Z dnjč glas svoj povzdigni mo prav krepkok slovesu
3. Stoj na stražni vsaki sil, svet Frančišk, zvesto nam

1. co, vposlovi lo ti po da mo svojo
2. zdaj, vsi tu zbra ni še vzdi hni mo z Bogom,
3. ti. Bod nam va ruh, o če mi li, vseh po-

1. za dnjo pesmi co, vposlo za dnjo pesmi co.
2. z Bogom, mi li kraj, vsi tu z Bogom, mi li kraj!
3. tre bah za dnjih dni, bod nam tre bah za dnjih dni.

Viri in literatura:

Cvetko, Dragotin (1991). *Slovenska glasba v evropskem prostoru*. Ljubljana: Slovenska Matica.

Koblar, Franc in Premrl, Stanko (1925–1932). *Jožef Levičnik*. V: Slovenski biografski leksikon A–L. I. knj.

Levičnik, Jožef (1896). *Ob stoletnici Riharjevega rojstva*. V: Dom in svet.

Mapa Josipa Levičnika. Glasbena zbirka NUK.

Nagode, Aleš (2001). *Spremnna beseda k zgoščenki Vsi časi zapojte*. Železniki: Župnija Železniki.

Rakuša, Fran (1890). *Slovensko petje v preteklih dobah*. Ljubljana: Narodna tiskarna.

Trobina, Stanko (1972). *Slovenski cerkveni skladatelji*. Maribor: Založba Obzorja.